

ВПЛИВ СТЕРЕОТИПІВ НА ПРОФЕСІЮ ХУДОЖНИКА

Сутність проблеми зводиться до того, що серед суспільства можна натрапити на людей які не просто не цікавляться мистецтвом, а навіть не думаючи знецінюють і змушують вагатися дітей, підлітків та дорослих людей у своєму бажанні займатися художньою діяльністю лише за допомогою слів та невдалих порівнянь. Адже існує певне не розуміння того, що насправді у художників з кожним роком стає ще більше вибору, де вони можуть застосовувати свої навички та вміння.

Звичайно, що стереотипи це перша причина чому суспільство не дуже сприймає професію художника саме як професію. Проектна менеджерка неформальної освіти О. Шамонова характеризує поняття стереотип, як «Закореніле ставлення до подій та явищ, вироблене на основі порівняння їх з внутрішніми ідеалами, що, як правило, не має безпосереднього відношення до реальності». Також у своїй статті «Стереотипи: чому важливо з ними боротися» комунікаторка О. Шамонова виражає свої розуміння про стереотип покладаючись на власний досвід, роблячи акцент на словах « стискають ізсередини» та «посягають на нашу свободу».

Провівши соціальне опитування серед групи людей різного віку вражає те, що більшість відповідей були однаковими. У результаті топ-5 самих популярних відповідей: 1. Це не професія, це просто хобі; 2. Щоб бути художником потрібно вже мати великі статки; 3. Вони просто малюють портрети і нічого більше; 4. Картину можна і за ніч намалювати; 5. З дипломом художника не має кар'єрного зростання.

Така негативна суспільна думка щодо професії художника сформувалася в Україні через відсутність у державі розвинутої ринкової економіки, як у передових демократичних суспільствах, де художник покликаний брати участь у створенні всіх речей найрізноманітнішого призначення, які складають сучасне предметно-просторове середовище людини ХХІ ст. та будуть формувати довкілля майбутнього.

Слід зазначити, що стереотипи все ж таки мають вплив на подальше ставлення людини до професії художника і тому це проблема. Оскільки, через таку думку суспільства може сильно вплинути на подальше життя людини, в більшості випадків це може стати причиною відмови від своєї мрії і витрата багато часу на отримання не цікавої професії та небажаної роботи.

Література

- 1. Якобсон П.М. Психологія художнього сприйняття.*

2. Шамонова О. «Стереотипи: чому важливо з ними боротися» спеціально для УП.Життя, URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2020/10/17/242716/>

3. Пометун О. «Як стереотипи впливають на стосунки між людьми». Розробка уроку третього розділу курсу «Громадянська освіта». URL: <https://nus.org.ua/articles/yak-stereotypy-vplyvayut-na-nashe-zhyttya>

УДК 75

*І.І.Гончарова, студентка гр. 401 АОП
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Т.М.Зіненко, кандидат мистецтвознавства, доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

АРТ-ТЕРАПІЯ ТА ОБСТАВИНИ СУЧАСНОГО ЖИТТЯ: ТЕРИТОРІЯ ВЗАЄМВПЛИВУ

Продукти образотворчої діяльності є об'єктивним свідченням психоемоційного стану. Переважно арттерапевтична діяльність викликає позитивні емоції, допомагає у подоланні негативних станів, при стресах, а також надає можливість формувати нові поведінкові зразки, активну життєву позицію та може бути способом релаксації. Вона покликана мобілізувати творчий потенціал, оскільки містить внутрішні механізми саморегуляції та «зцілення». Арт-терапевтична діяльність відповідає фундаментальній потребі в самоактуалізації: розкрити широкий спектр можливостей та ствердження власного індивідуального способу буття [1].

Малювання, живопис фарбами є безпечними способами зняття напруження. Підсвідомі конфлікти та внутрішні переживання є менш психотравмуючими для візуального сприйняття за допомогою візуальних образів. Зміст та стиль висловленого у художній формі надають важливу інформацію про загальний стан людини та її ресурс. Вони дозволяють працювати з думками і почуттями, які розкривають та роз'яснюють інтенсивні почуття і переживання. Невербальні форми комунікації допомагають зміцнити процес терапевтичної взаємодії, сприяють розвитку емпатії, позитивних почуттів та емоцій, виникненню внутрішнього контролю і комфорту. Також цей процес розвиває і концентрує увагу на емоційних рівнях, оскільки, в результаті творчого акту, мистецтво надає можливість пояснити візуальні, аудіальні й кінестетичні відчуття та дозволяє експериментувати з ними. Побічним ефектом терапії мистецтвом є задоволення, що виникає в результаті виявлення прихованих умінь та їх розвитку [1]. Необхідно більш детально зупинитися на одному з найпоширеніших видів арт-терапії – це ізотерапія. Ізотерапія - використання прийомів графіки, живопису. Це заняття з особистістю, в основу яких покладені різні методи образотворчого мистецтва. Його відносять до